

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
papírnagykereskedő, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
□ ezutánmértékent 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön arkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér sora 20 kr.

Az ébredés korából.

Az összes gazdasági tényezők, a melyek Magyarországnak, hogy úgy mondjam mozgató erejét képezik, közvetve kihatnak annak közgazdasági és ipari fejlettségére.

A fejlődő és rohamosan haladásnak indult technica hatalmába kerítette az intenzívebb gazdaságok valamennyijét.

A haladó gazdasági szellem pedig — mint egy jótékony szellem — átesapott a közgazdaság terére és munkára hívta fel a gazdasági írókat, a közgazdaságnak szellemi munkásait.

A nagy átalakulások mellett immár kezdi az üzlet szelleme átlengeni a mezőgazdasági köröket, tette buzdítva a csüggedőt és erőt adva a kintartónak.

Ezeket használva a mező és közgazdaságnak — értékesítvén annak minden terményét — direct hasznára váltak a nemzetnek.

Nemzeti életünkben a 80-as évek, nemzetgazdasági szempontból itélve, kirőrülhetlen nyomokat hagynak maguk után.

Ezen évtizedben a mezőgazdasági eszmék oly tért hódítottak maguknak — úgy fölnt mint alant egyaránt, — hogy kitérni előlük még a legeconservatívabb elemek is, csak nagyon megfontolva tennék meg. De hát elvégre minden eszmenek egyszer csak diadalra kell hogy jusson és határozottan állítom, hogy így vagyunk köz- és mezőgazdaságunkkal is.

Minden uralkodó, hatalmas és művelt nemzetnek vannak közgazdasági életében tradíciói, a melyeket századokon keresztül mint féltett kincsét ápolta, dajkálta, első sorban természetesen nemzeti nyelvét és másodsorban közgazdaságát.

A kis- és középbirtokosok már eo ipso magukban hordják e tradícióknak elemét, a nagy birtokosoknak pedig ténnyen kell lobogtatni a közgazdasági elvek és tényezőknek, hogy úgy mondjam nemzeti megvalósulását. A ki kételkedik szavaimnak igazságában, az mozduljon ki a pusztáról csak rövid időre is, tanulni; tanulmányozni a közgazdasági életet, valamint ennek faktorait és akkor igazat fog adni nekem. A közlekedés óriási forgalmát megteremtette „a nemes munkának embere“, a személyforgalom pedig a zónával nem remélt eredményeket — pozitív eredményt — biztosított.

Nem kell — azt mondják némely pessimisták — illúziókban ringatni magunkat, hanem évek hosszú sorainak eredményét kell bevárni, hogy végrelegesen ítélessünk.

Tagadni ezen állítást annyira lenne, mint ellentétbe helyezni magunkat a szabad vélekedéssel; de elhinni mindent szintén balgaság lenne.

A kételkedők csoportjára hatni üres szóval nem lehet, az igaz; de a bizonyítás hatalmával talán igen.

Hogy közgazdaságunk, illetve ennek egyik hatalmas factora a forgalom mily nagy kiterjedést nyert, csak a legutóbbi években is, könnyen meggyőződhetünk, ha egy pillantást vetünk Magyarországi vasúti hálózatára.

Megértük azt, — a mire közgazdaságunk méltán büszke, — hogy a szélrózsa minden irányában kiépültek a magyar vasutak és a fővonatoknak szükséges ágazatai, a melyek hivatva vannak a belkereskedést a művelt nyugattal összeharmonizálni. — Az ország főbb, ugynevezett:

gócpontjain a teher-forgalom szintén igen nagy arányokat öltött, úgy hogy pl. Budapest, Pozsony, Szeged, Arad, Temesvár, Szolnok, Kolozsvár, Miskolc, Kassa, Szabadka, Eszék stb. stb. ha szabad elneveznem valódi központokká váltak s a teher vonatok száma oly arányokat öltött, hogy volt eset arra, miszerint nem voltak képes befogadni, illetve elszállítani a naponkénti mennyiségeket.

Igaza van Csopelynek, midőn azt mondja vasutainkról, hogy „vasutainkkal nagyon meglehetünk elégedve; a magyar állam meghozta az áldozatot, s az egykor elűtelt magból terebélyes fa sarjadzott, a mely bő termést hoz évenként; hogy a hajózásban elmaradtunk a többi népektől, menthető földrajzi fekvésünkkel, ámbár itt is fényes pont Fiume, a melynek kikötője egy szebb jövő zálogát rejt magában.“ Hogy e szavak mily fenségesen bebizonyult tényeknek mutatkoztak, eléggé illusztrálja a napisajtónak minduntalan megújuló és jóakaratu megjegyzései vasutaink ügyei érdekében, közgazdaságunknak e kétséget kizárólag nagy horderejű factoraira.

Igy egyik kiváló publicistánk a következőleg nyilatkozott sajtónk egyik organumában vasúti fejlődésünkről: soha népünk — a magyar nép — határozottabban be nem bizonyította hivatottságát, hogy a modern cultura vívmányaival haladjon, mint mikor a vasúti reformot nem csak merészen életbe léptette: de egyszersmint óvatosan és erélyesen böles mérséklettel és kéréhetetlen ezeltudatossággal annak sikerét is biztosította. A haladás mindenütt észlelhető közgazdaságunknak számtalan ágazataiban és ennek jótékony hatása csak buzdítólag hat reánk. A termelési ágak haladása már csak a 60-as évekéhez képest óriási haladást tüntetnek fel; tökéletesen egyet értek Sporzonnal, midőn ezt mondja: „Tagadhatlan az hogy a mezőgazdaság mai állapota ellentmondást rejt magában: egy felől nyilván való haladást, más felől elvitázhatlan hanyatlást tüntet föl!“ ezen állítás helyessége kétséget kizárólag még mai napjainkban is egyes helyeken valóknak bizonyulnak be; de viszont tagadhatlan az, hogy haladtunk sokat, mivel a termelési ágakat napról-napra igyekszünk helyesebb harmonizációba hozni, közgazdaságunk javára.

Azon alapigazság, mely szerint az állam akkor lesz hatalmas és erős, ha közgazdasága is erős egyuttal, mindig és minden körülmények között igaznak marad. Mert, valamint a népek jóléte és gazdasága egyuttal a közgazdaságnak hatalmas föllendülését mutatják, úgy a közgazdaság emelkedése viszont az államnak a külföld előtti emelkedését is jelzik, természetesen itt csak a forgalmi — közgazdasági dolgokat értem, a mit félre magyarázás elkerülése végett sietek kijelenteni.

Különösen figyelemre méltó tanulmányozni, hazánk közgazdasági állapotát — tisztán gazdasági szempontból — a magyarlakott vidékeken. A napokban kaptam egy Bihar megyében hosszabb idő óta gazdálkodó barátomtól levelet, a ki szíves volt az ott utalkodó gazdasági visznyokról engemet értesíteni és eme becses értesítése oly híven írja le a gazdálkodási rendszert és a nép életmódját, miszerint méltó helyet foglalhat el eme cikk keretében, miért is ideiglatom egész terjedelmében: „Becsés soraidra válaszoiva, a hozzám intézett közgazdasági kérdéseidre, tudósítalak, miszerint: a kisbirtokosok helyzete itt jó;

vannak, sőt legnagyobb részt igen jó módúak a községek. A magyarság józan életű, szorgalmas munkás. Gondoskodik, hogy legyen nekie télen miből nyugodtan megélnie. Vidékenként háziiparral — pl. a szomszédos K. községben szalmakalap kötéssel is foglalkoznak. Az én községembeli munkás pedig szorgalmas és ügyességéről messze híres. Itt a kisbirtok tulnyomó, bár középbirtokos osztályunk az u. n. gentry is nagy; s ezek szerint a nagybirtok — már a mi szűkebb környékünkben a legkisebb.

A gazdálkodás határozottan extensiv és a gabonatermelés aránya a takarmány termeléshez szintén nem mondható nagyon kedvezőnek. Az intenzivitásnak színével a kiterjedt dohány termelés bír. A hitel viszonyok jók.“ Eme rövid sorokból láthatja a szíves olvasó, hogy hazánk egyes vidékein a közgazdasági állapotok a régi, pár évtized előtti viszonyokhoz képest határozottan jóknak jelezhetők, a mely állapotoknak fokozódott és naponként megújuló biztosítása, kell hogy kiváló gondunkat képezze.

Magyarország mint önálló és független agricultur állam csak akkor biztosíthatja gazdasági posíciót a sokkal hatalmasabb külföld gazdasági állapotaival szemben, ha idebenn már igen jó közgazdasági alapokra fektetett gazdasági culturával bír, a mely, mindig és minden körülmények között — idővel — képes lesz versenyfeleit, a gazdasági téren legyőzni.

Az ipari vállalatok vannak hivatva már a közel jövőben, hogy mintegy átalakítólag hassanak majd közgazdaságunkra és hogy a külfölddel, illetve ennek termékeivel szembe állítva a hazait, amazt leszorítsák, emennek javára, a fogyasztó hazai piacokról.

A magyar mezőgazdaságok szintén csak akkor fognak magasabb üzleti hasznokat fölmutatni, midőn az ipari vállalatok, a gazdaságok nyersterményeit mindig és minden körülmények között biztos pénz adva érettek, értékesítvén azt ipari és gyári uton, megveszik, mivel ellenkező esetben a mezőgazdák biztos pénzhez nem jutván, a termelési kedv is megcsökken és ezen esetben a nemzet gazdasági kára mellett szenvedni fog a már különben oly szép haladásnak indult: magyar közgazdaság!!!

Ismerve jelenlegi gazdasági viszonyainkat, még csak azt mondhatjuk, hogy a vállvetett munkálkodás mellett, a mely az ébredés korában megindult, a takarékoság mellett: a kitarás legyen erényünk, mert akkor beteljesednek eme szavak, hogy a magyar nemzet életében még hátra van, hogy e modern jogállamot, melynek már megveté alapját, kiépítse, — hogy közgazdaságát a különböző ágak összhangzó fejleztése által nagygyá növelje és a közös jólétben, közös culturában a hon különböző népeleleit egy nagy egységes boldog nemzetté foraszsa. *Székelyhidy Viktor.*

Hogyan ünnepeljük meg a milleniumot?

Ez foglalkoztatja minden hazafi lelkét. Az ezeréves fenállást a lehető legfényesebben kell megünnepelni. Meghánnya-vetette már ezt agyában a minisztertől lefelé minden vállalkozó, kereskedő, iparos, tudós. A sajtó is éleánk részt vett. Egyik tervet pártolja, a másikat elveti. Sőt maga is tervezget. Végre aztán megállapodnak, bizottságok és albizottságok alakulnak. Ezek újból tervezgetnek és költséget, áldozatot kérnek.

És a nemzet, a jó nemzet megad mindent, szívesen áldoz. A magyar szereti hazáját: nem adná el sem aranyon, se gyöngyön. Sőt minden aranyát és gyöngyét feláldozza, hogy székes fővárosát építse, díszítse; hisz e város a legfényesebb drágakő, ez a haza gyémántja. Ide, a világvárosba vándorolnak tehát a fillérek. A bizottság is így kívánja. Kolossális épületek, hidak, diadalkapuk s más remekművek fogják hirdetni a világnak: immáron ezer éve, hogy e földön van a magyar; ezer év alatt ennyire küzdött fel magát Árpád nemzetsége.

A vidék majd felhordja produktumát. Budapest halmoz össze mindent: ott lesz a kiállítás. Ott lesz minden, mert a világnak látni kell. Mi meg szinte önérzettel mondjuk: hadd lássa hát a világ, hogy a magyar haladt; hogy a magyar halad és tud tenni.

Mindez szép. Szép, ha teszünk, ha építünk. Ez mind a kiállításához illő, a millenáriumhoz való előkészület. Csak felesleges ne tegyünk. Minek például egy rengeteg költséggel épült diadalkapu? Ehhez Budapesten alkalmas hely nincsen. Megcsontokan egy teret, elzárnak egy eleven utcát; megakadályozzák a forgalmat. Szükséges ez? ...

Avagy minek vármegyéneknek, vagy más vármegyének egy új, diszes, vagy csak restaurált vármegyeház? Eddig jó volt. Ezután is jó lesz még így a mint van. Majd kerítünk rá sort. Hiszen ez nem fájó, nem égető seb. Ne akarjunk csak mindig építeni; pénzt kövé tenni; költenek, a mi épen nem szükség; nem nagyon szükséges.

De ha már költenek akarunk. ...

Azon a pénzen (diadalkapu stb.), vagy még egy kis áldozattal tehetünk mi olyat, melynek nyoma egész népünkön látható lesz. Egy kis áldozattal mi újja teremthetjük Magyarországot! Ezt a kis áldozatot a nép, a felnőttné kívánja. Erre úgy hiszem áldozhatunk, áldoznunk kell és áldozni fogunk!

Gyűjtsük fel a köznépből azt a szellemi szikrát, mely őt az Isten képmásává teszi. Tanítsuk meg az irni olvasni nem tudót az irás és olvasásra. Adjunk könyvet a kezébe! Miveljük a népet, hogy az önmagát mivelhesse.

E czéllal parancsoljon rá az állam a községekre, hogy a téli hónapokban esteli tanfolyamot nyissanak, a melyben az irni, olvasni nem tudó, vagy gyengén tudó, az irást olvasást elsajátítsa. Ne legyen a milleniumkor e hazában oly középkorú egyén, ki irni, olvasni nem tud. És akkor lássa és hallja meg a világ, hogy Hungária népe mind irástudó. Ha ez sikerül, a millenium az ünnepek-ünnepéhez méltón lesz megünnepelve. Ennél nagyobb, fényesebb haladás nem kell.

És ugyhiszem ez sikerülni fog.

A tanfolyam az állam, község, vagy a felekezeti iskolájában tartatik. A tanító esetleg tiszteletdíjat kap. Ugy ezt, mint fűtést, világítást a község adja; ha nem bírja, segíti vagy ad az állam. Két-három év múlva fehér holló lesz az irni, olvasni nem tudó ember. Ez is csak öreg, törődött.

Ha költség van, kell még tanító és tanuló. Tanító és tanuló pedig van.

Van hazafias, szorgalmas, munkaszerető tanítósága a hazának. E tanítóság tudja és érzi az ügy magasztosságát és a kívánságnak bizonyáraleget is fog tenni. Van tanuló is. Van tudni vágyó ember e hazában sok, — számtalan. Ne higgyük, hogy volna olyan ember, kinek alkalma van irni, — olvasni tanulni s költségébe sem kerül — hogy ne tanuljon. Én ilyen embert képzelni sem tudok.

Téli hónapokban, mikor a gazda embernek dolga nem igen akad, maga mellé fogja a kis fiút és olvastat vele az ABC-ből, majd a kalendárium-ból. Öröm ragyog arcán, hogy az a kis csemete oly folyékonyan olvas; majd elkomolyodik s fáj lelkének, hogy ő, a szép kort látott ember nem ért e mesterséghez.

Vasárnap elmegy a mi emberünk a hetedik szomszédhoz, az irástudó ember lapot is járát. Szereti hallgatni a hirt és mindent, mi édes hazájában történik. Aztán oly sok szép mese és történet is van abba. Bizony sokszor még a gazdasághoz is szól, tanácsot ad. Ez mind esalja oda. Mikor négyecskén vannak, a szomszéd felolvass; magyaráz is, ő már olvasott ember. A többi hallgatja, közbe-közbe sóhajt egyet s elgondolja magában: ha ő olvasni tudna, elolvasna akár hajnalig is.

Ez a hajlam megvan minden emberben. Megvan a magyarban is, meg más nemzetiségűnél is;

meg a férfiban úgy, mint a nőben. Tudja azt a mai ember, hogy az irástudás megkönnyíti az életet; hogy az irni tudó többre, előbbre megy.

Hány ember édesithetné meg üres óráit, ha olvasni tudna? Egy embertömeget erre képessé tenni, lehet-e ennél magasztosabbat tenni? Ezt megeselekedve, nagyon sokat tettünk. Számos következménye csak a közjó javára van.

Ha valaki tud olvasni, bizonyára olvas is és így műveli önmagát. Értelmesebbé lesz. Nem hisz a babonában. Beesben tudja tartani a törvényhatóságok közhasznú intézkedéseit, mert érzi és érti ezek szükségességét. Ily néppel boldogul a pap, a jegyző, tanító. Ily néppel alkothat olvasókört, dalkört, önképzőkört, melynek hiányozni egy községből sem volna szabad. Tarthat felolvasásokat, a hittan, nevelés, egészség, gazdaságtan köréből. Ily népnél siket fülekre nem talál. Vonzódní körébe; intéseit, oktatását meghallgatja, tanácsát szívesen fogadja és teljesíti. Az irni, olvasni tudó nép megkezdheti önművelődését. Ha ez sikerül, ha keresztül vesszük, hogy a milleniumig minden ember tud irni, olvasni, akkor a legfényesebben ünnepeltük meg Magyarországot ezer éves fenállását.

Első sorban az államnak, a községeknek kötelessége ezt előmozdítani; azután a papok, tanítók és előjáróknak — és kötelessége a társadalomnak.

Nem tagadom, hogy haladtunk, de minékünk ezerszer gyorsabban kell haladnunk, mint más nemzeteknek.

Tehát haladjunk, kezdjünk egy újabb életet. Mesgyéjén az ezer évnek tegyünk valamit!

Szóllósi Jenő.

LEVELEZÉS.

Konstantinápoly, 1894. szept. 17.

(Folytatás.)

Szeptember 16-ika sokáig emlékezetes marad előttem, nem is gyakran esik az meg Erdély fiával, hogy ugyanazon nap két tengerbe is ellátogasson. Még erről a szép napról tehát, melyen feltárult előttünk az ígért sovárgott földre, becses lapokban röviden megemlékezni szándékozom.

Gyönyörűen is kelt fel a nap, valósággal bearanyozva utunkat s ragyogóvá téve előttünk e napon az egész világot. Szemben, szívben egyaránt mesterkéletlen derűvel szálltunk hajóra már a kora délelőtti órákban, hogy — miként tervbe volt véve — ellátogassunk a Márvány-tengerben fekvő Prinkipó szigetre.

Ismét belemertünk hát gyönyörű panorámájába Stambulnak, melynek régi falai ott elhajóznak. A szél csakhamar eszünkben juttatta atthon felejtett felsőinket, hanem azért kitaróan megmaradtunk a fedélzeten. Sokan voltak noviczerek a tengeri utazásban, ne csodálkozzék tehát senki azon, ha bizony újdonság számba ment a delfinek játéka idejünk körül és én aztán a legjobban jártam, midőn tartós ideig macacsul a tengerre szegezve tartám tekintetem; mert — mintha csak program szerint cselekedte volna, egy hatalmas fűrészhajó jó magasra veté ki magát a vízből, alig néhány lépésnyire hajónktól — nagy meglepetésünkre.

A márványtengerben aztán, közel a kisázsiai partokhoz, egész szigetcsoporthoz találtunk, többeket szép nyaralókkal partjaikon, mi azonban ezek legnagyobbikára a már említett Prinkipóra törekedtünk.

Bizonyos távolságból tekintve, mintha csak a mi hegyeinket láttam volna, a zalatnai vörös cziheres, majd a kömölások szürke ponorelli hegyoldalak jutának eszembe. De bezzeg kiábrándultam nemsokára a gerezdekkel dusan megrakott szőlők, cziprus-, olaj- és fügefák láttára! Hiába kerestem itt utszéli barátomat, a fűzet, az égert, nyárfát, hiába nyír, kőris, bükk vagy tölgyfákat, honi ismerőseim közül egyedül a feketefenyő került elé meg-lehető színehagyottá perzselve a melegebb égélj alatt, s még a bokros rész is előttem ismeretlen bogyós, de retentően tüskés növényvilágot tárt előmbé. A terebélyes fügefák lombjai között gaz kölykök ütöttek tanyát, s ép mint nálunk szokás, úgy riasztották el az apró gyümölcstolvajokat.

Gyönyörű nyaralók százaihoz közeledünk végre s nemsokára Prinkipó szigetéből kinyuló kőből, épített hosszú moló végén álla meg hajónk. A szállók és vendéglők hívogatólág tekintének reánk a partról, a házak erkélyeiről és ablakaiból diszes vasárnapi közönség várt reánk ünnepélyes hangulatban, kíváncsi, de barátságos tekintetekkel. Mi persze az erkélyes Calypsó szállodára vetéink legbarátságosabb pillantásokat, ez levén gyülekező és étköző helyünkül kijelölve. —

Partra szállva, azonnal a már előre megrendelt bérkocsikon és felnyergelt szamarakon termék s elindulánk a szép sziget megtekintésére. Balról kezdők s jobb-

felől kerülünk vissza, közben egy lapályos helyen állapodva meg s innen gyalog, illetőleg szamaran igyekvünk fel a sziget legmagassabb részén lakó Szent-György barátok klastromához. Szép, igen szép kilátást élvezünk innen a messzi tengerre s a közelebb eső kisázsiai partokra, a hol épen egy vonat síklott el ritkaságképen szemünk előtt, aztán a klastromot tekintők meg, nagy elismeréssel adóztván az ott talált feltűnő rend és tisztaságért. Majd rózsá- és édesmándula szörppel édesített friss vízzel enyhítők tikkadtságunkat s elbucszva, lefelé verők utunkat s alább ismét kocsikra ülve, végig hajtattunk egy oly szép nyaraló sor mellett, melynek szépségét, kertjeinek pompáját és gondozottságát messzeföldön hiába keresnők. Nagyon leverőleg hatott azonban reánk és tetemesen zavarta örömünket a földrengés nyomainak látása. A mint széltében beszélük, épen e szép sziget volt különösen kitéve a földrengésnek.

Nem hagyhatom említés nélkül azt a szép, szilvaszem nagyságú, arany színű, mézédés szőlőt sem, melyet utközben vásárlánk s ott a kocsiiban more patrio, s bőséges meg jutányos volta mellett senkitől sem irigylve fogyasztánk el. Ilyen szőlőd legyen sok, drága Erdélyem!

Visszatérve, a Calypsó szálloda nagy termében ültünk ebédhez, mely a prinkipói tüzesbor közreműködése mellett igen derült hangulatban folyt le. A nálunk gond- dal ápolat arany halacska arasznyinál is nagyobb példányait kirántott állapotban temérdek számban lakmározta fel a diszes társaság, a juh-pörköltös pilaf is nagy pártolásban részesült éhes gyomraink részéről, az érett szép fügeket azonban nem sok kelete volt a szép szőlő mellett stb. stb. A feketekávét a tengerre nyíló szépterasz-szon szűresöltük, a hová a sziget notabilitásai mindkét nemből már nagy számban gyülekeztek össze a mi tiszteletünkre s nem egy légnék eresztett szép rakéta pótolta az ünnepély lármásabb részét. Sokan a tengerpartra is lekerültek s kagylók szedésével tölték az időt, mások csoportokba verődve angol utitársunk fényképmasínájára táplálékul szolgáltak, némelyeknek pláne tánczó kedvük is támadt, a minek azonban a 2 óra vetett véget, a midőn is megfújták a takaródót.

A forró déli nap heve s a prinkipói bor hatása alatt kipirulva ismét megfelledeztünk felöltönkről s a hajón az árnyékos helyeket kerestük, aztán ismét kürtölt a hajó jelző sipja s ezernyi kendőlobogtatás közt mondtunk örök istenhozzádot a szép Prinkipónak s szeretetre méltó lakóinak!

S az új ismeretség, melynek bizony folytatása is lehetett és lett volna, csirájában lelte halálát! ...

Vasárnaponkint jó ideig fogunk visszaemlékezni e napra, — majd talán csak 2-dik 3-ik vasárnapon, azután csak akkor, ha véletlenül szemünk elé kerülnek az emlékül hozott kagylók s a sziget csucsáról személyesen letört szikladarabkák, — majd ezek is a lomtárba kerülnek a többi beporosodott emlékek közé s csak ezek között ritkán végezt nagy takarítások alkalmával csilámlandának fel ... de mindig kellemesen.

Az ezután következett sétahajózás egyik legszébb sétája marad életünknek. A márványtengerből indulánk ki s az egész Boszporuson végig hajózza a Feketetengerbe is besétáltunk kissé! Utitársaim egy részének látszó a kezében, másoknak utmutató leírások, magyarázó rajzok és mappák, de mindnyájának elragadtatás a szemében. Én magam hallgatagon ültem a hajó egy kevésbé tömött helyén s néztem, néztem azt a fényes panorámát, himes tarka képet, melyet s a melyhez hasonlót nem fogunk látni többé soha, nézve, mint marad meg örök törvénynek a változandóság és mulandóság! mint váltakoznak fényes uri boldog élet a cziprus-gyombos sirtövekkel, fényes erősségek az emberi gyengeség jeleivel, a rácsos ablaku kis fapalotákkal ... sok közeli és távoli ablakokból lobogtatott fehérendők s ránk bámuló tarka világ közt. Az nagy kár, hogy zene nem volt hajónkon, mint felénk lenni szokott ily szerű kirándulások alkalmával, mert a lélek is mint a gyermek, jobban elcsendesül az élet zaját elálcázó zene hangjai mellett!

A Boszporus legfelső részén a Bujukdere öböl könyékén levő nagykövetségi paloták még egyszer felgyújták már hanyatló pompáját a partnak s itt már beláthatni a partnélküli Feketetengerbe is.

Mi azonban nem elégedtünk meg a betekintéssel, hanem bele is evezünk kissé, hajónkat kitevők néhány háborgó hullámnak s csak egy-egy feljédező női sikoly, meg a közeledő est fordíták hajónkat vissza.

Maradt még néhány csöpp konstantinápolyi tinta pennámban, egy jövő alkalommal azt is papírra eredetem. (Vége köv.)

Dr. Nagy Károly.

Abrudbányán, 1894. okt. 10.

Uj Iskola, Óvoda, városi felszentelési-ünnepély.

Abrudbánya város lelkes közönségének áldozatkészsége, valamint a magas vallás- és közoktatásügyi kormányzat jóakaratu erkölcsi és anyagi pártfogása következtében, városunkban egy olyan állami 6 osztá-

lyu fiu- és leány iskola épített fel, mely nemcsak a bányavidéknek, de méltán mondhatni, megyénknek is disze: oly óvoda és városháza, mely a kor igényeinek és kívánalmainak mindenben teljesen megfelel.

Ezen impozáns épületeknek ünnepélyes felszentelése f. év és hó 7-én ment végbe az összes polgárság és a katonai hatóság jelenléte mellett.

A felszentelési ünnepélyt megelőző estén az iskola újonnan kinevezett tantestülete hangversenyyel egybekötött táncvizsgát rendezett az iskolai könyvtár javára, melyen a város közönsége és az itt állomásozó 23-ik vadászszázalóknak derék tisztikara is teljes számban megjelent.

A tantestület a hangverseny és táncvizsga sikerének emelésére mindent elkövetett s buzgalmánál kiváló eredményre is lett. Boér Panna k. a., mint minden ilyen alkalommal, most is teljesen átértett és szép hangléptéssel előadott szavataival tüntette ki magát; Balosz Marianna k. a olyan szépen játszott a zongorán, hogy a közönség megürrázta magát méltán megérdemelte; Képes Mariska és Erzsébet k. a. pedig négy kézzel előadott zongora játékkal oly kiváló képzettségüknek adták tanúságát, hogy szabatos játékkra városunk, vidékünk csak büszke lehet.

De a férfi műkedvelők sem maradtak hátra! Molnár Béla az iskola újonnan kinevezett igazgatója szavataival és Balosz Dénes műgyetemi hallgató hegedűn remekelt: a fiatal és egészen újonnan szervezett férfiak pedig legelső fellépésével is megmutatta, hogy hivatását és célját, ha kell, betudja fölteni.

A hangverseny befejezte után tánc következett, hol a közönség a jól sikerült zeneestély behatása alatt állván, a késő órákig a lehető legkedélyesebben mulatott.

A következő napon, a felszentelési ünnep napján már reggel 8 órakor a piacra kíváncsi nép gyűlt össze s az ünnepélyt az új épületek ablakaiba kitűzött nemzeti zászlók hirdették. — 10 órakor a városi képviselőtestület a jelenlegi városházában gyűlt össze, hol díszgyűlés tartatván, az új iskola épülethez vonult fel nemzeti zászló alatt a Rákóczy induló hangja mellett. Utóközben a menethez a közönség és a tisztikar teljes katonai díszben csatlakozott s ugyanakkor érkezett meg a szentelési végső plébános is dr. Lukács Antal.

A közönség a „Hymnust” énekelte, melynek elvégzésével dr. Lukács plébános kezdé meg az egyházi szertartást; a szentelés után pedig Boér Béla polgármester rendeltetési czéljára adta át a kormányt képviselő dr. Havas Gyula kir. tanfelügyelőnek, ki szép szavakban elismerését fejezte ki a polgármester és a város képviselőtestületének, áldozatkészégéért.

Hasonló sorrendben ment az ünnepély az óvoda és a városház épületeinél is.

Az ünnepély befejezte után a közönség ismét a városházába vonult fel, hol a felfüggesztett díszgyűlés megnyitása után Molnár Albert ev. ref. lelkész, képviselőtestületi tag indítványára, a polgármesternek, ki fáradságot nem ismerő buzgalomával városunk díszére az épületeket felemelte, a képviselőtestület egyhangulag köszönetet szavazott.

Délután 1 órakor a kaszinó helyiségében 150 terítékű díszebél volt, mely igen kedélyes és emelkedett hangulatban folyt le. Pohárköszöntőket mondottak: Boér Béla polgármester öfelsége a királyra; Zanathy kir. járásbíró a polgármesterre; dr. Lukács a kormányra s annak képviselőjére; Molnár Albert ev. ref. lelkész a törvényhatóságra és annak két első tisztviselőjére a fő- és alispánra; dr. Havas tanfelügyelő a képviselőtestületre; Boér polgármester Lukács államtitkára; Képes rendőrkapitány az iskola gondnokására és a 23-ik vadászszázaló tiszti karára; Stenzl alezredes a polgármestert üdvözölte; Mózes unit. lelkész a tanítókat. stb.

Majd Sturm városi jegyző az üdvözlő leiratokat olvasta fel, melyek közül megemlítjük a miniszterelnök, a cultus miniszter Lukács és Pulszky államtitkárok üdvözlését, a fő- és alispánét, Ferencz József unit. püspökét stb., melyek után ismételtén a jó kedvű felköszöntők végtelen árja következett.

Most már ismét csendes minden, csak a város közönségének hálája és elismerése marad fenn örökre mindazok irányában, kik missiót teljesít városunk javára e messze kiható ujjítások kivételét elősegítették. Nemzeti culturánk s városunk érdekében tett jóindulatukért, fáradszámukért elismerésül szolgáljon a város lakosságának legmélyebb hálás köszönet!

—m.—y.

VEGYES HIREK.

— **Kinevezés.** Gyöngyösi Lajos gyulafehérvári jegyző, az abrudbányai kir. járásbíróhoz albiróvá neveztetett ki.

— **Id. Ludvig János** Alsófehérmegye nyugalmazott főszámvevője f. október 10-én bevégezte eseményekben és szenvedésekben gazdag életét. Kiképezését a Bethlen-főiskolában nyerte, s ez időben, mint előkelő sóbányatiszti család gyermeke előzékeny fogadtatásra talált a legjobban családkönl s így id. Szász Károly akkori hírneves tanár és politikai vezérférfi is figyelmével tüntette ki a mennyiségtan s természettudományi szakokban kiváló előmenetelt tanusított ifjút, s szívesen látta fia társaságában. A kezdődő szabadságharc Selmeczen érte, hol Beniczki Lajos kormánybiztos tanácsára szaktanulmányai utmutatása szerint a tüzérséghez lépett be, hol csakhamar főhadnagyi rangra emelkedett. Résztvett a Klapka György hadműveleteiben s a komáromi várban tette le a fegyvert. A forradalom leveretése után a marosújvári sóbányahivatalnál volt egy ideig bányatiszt, majd a közigazgatási pályára lépven, 1862-ig Nagy-Enyed város főjegyzője volt, a mikor megyei levéltárnokká neveztetett ki, majd 1867-ben a marosújvári járás szolgabírájának választott, 1870-en kezdve nyugdíjba lépéséig, mint vármegyei főszámverő működött. A természettől gyenge testszervezetet örökölvén, sokat betegeskedett.

Az öregbedő korról azonban betegsége is súlyosodván, a munkát, melyet egész életében szeretett, már tovább nem bírta, s a nyugalomra tőre természet neki is meghozta szenvedéseinek végét. E töredékes vázlat csak akkor lehet vala teljesebb, ha a megboldogult megvalósította volna azon szándékát, melyet többször nyilvánított, hogy feljegyzi azon nevezetesebb eseményeket, melyekben különösen a szabadságharc lezajlása közben mint cselekvő személy vagy szemtanú részt vett. De a megtört életkedv s a kialvó mécsként napról-napra enyésző testi erő ennek gátat emelt. A megszomorodott család a következő gyászjelentőt adta ki:

Ör. Ludvig Jánosné Kapeller Amália maga s gyermekei; Berta; férje dr. Magyar Károly és gyermekei Ferenc és Jolán; ifj. Ludvig János; Olga, özv. Józsa Zsigmondné, valamint az összes rokonok nevében bánatolt lesújtott szívvel jeleníti, hogy a jó férj s övét soha nem lankadó ragaszkodással szerelő aya, após és nagy-ata i. d. L u d v i g J á n o s nyugalmazott vármegyei főszámvevő, a szabadságharcban honvéd tüzérfőhadnagy. Alsófehérmegye s Nagy-Enyed város képviselőtestületének tagja. hosszas betegeskedés után, életének 72-ik. boldog házasságának 39-ik évében, f. október hó 10-én est 9 órakor élni megszűnt.

Hült porai f. hó 12-én d. u. 1/2 órakor Nagy Károly ev. ref. lelkész meglátó szép májja után a r. cath. temetőben helyezték gyermekei mellé örök nyugalomra Béke poraira!

— **Gyászhir.** Alig egy év alatt negyedik tanárát veszíti a nagy-enyedi Bethlen-főiskola theologiai akadémiaja. Mult évi augusztusban Józsa Zsigmond hunyt el, néhány hónap mulva, f. évi januárban az ifj. Kiss Albertet temették. April 23-án a kedves jó Hegedűs János elhunytat gyászoltuk s ime ma — október 13-án. **Berde Sándor.** e kiváló tehetségű, lelkes derék tanár elhunytat jelzi a gyászlobogó. A nyáron Lindewiese-ben Schrott kurával akarta betegséget gyógyítani, mi súlyosabbá tette baját. Temetése f. hó 13-én d. u. 3 órakor lesz. Nagy veszteség ez a főtanodának, családjának s a községnek.

— **Halálkozás.** Lapunk zártakor vesszük a szomorú hírt, hogy Szakács Mózes sz.-udvarhelyi ref. kollegiumi tanár, a régi tanári gárda egyik kitünősége, ma délelőtt meghalt. Az elhunytat városunkban is sokan ismerték s őszinte részvételt osztoznak családja gyászában.

— **Vármegyeházunk** kiépítése iránt az állandó választmányban indítvány tétetvén, egyhangulag elfogadta s e tekintetben a közgyűlés intézkedése kifogó kéretni. Tény, hogy oly kevés a helyiség s részben oly alkalmatlan, sőt, hogy egyes tisztviselők íróasztalát alig lehet jól elhelyezni. De szükséges a kiépítés már azért is, hogy külsőleg is mutason valamit a mi középületünk, melynél akárhányszor csinosabb, czélszerűbb városház van vármegyénkben, eltekintve Torda, Kis és Nagy-Küküllő, Hunyad, Csik, Szolnok-Doboka stb. vármegyék díszes palotáitól, melyekkel nem szükséges versenyezni a czifraságban, elég ha a jelenlegi régi épületet kissé modernebb, czélszerűbb módon átalakítjuk nagyobb áldozatok nélkül.

— **M.-csesztvei körjegyzővé** f. hó 10-én Fekete István lett egyhangulag megválasztva.

— **A telefon** felállítása a postahivataloknál vármegyénkben mindenütt bevan fejezve, csak egyes hivatalok összekötése van hátra. Az eddigi kísérletek a legjobban sikerültek, így pl. Enyedtől Verespatakra és vissza tisztán, érthetőleg hallszik a beszéd s meglehet ismerni a beszélőt.

— **Zenekari hangverseny.** A mi czigány zenészeink az újabb időben észre tértek és elhatározták magukat, miszerint ezentúl a semmittevést félbeszakítják és tanulni fognak. Már augusztus óta szorgalmasan tanulnak és legközelebb bemutatják magukat. A két hatyru* szálloda éttermében. Megtanulták a többek között az „Eljegyzés lámpafényénél” opera nyitányát, a Parasztbecsület „Intermezsióját, egy dal keringőt Girofflé-Girofflából, a „Cziterásból” egy keringőt és indulót, az Alamusziból egy keringőt és sok új érdekes tánc darabot. A hangverseny annak idején plakátokon hirdetve lesz, addig is felhívjuk a közönség szíves figyelmét.

— **Szőlőtulajdonosok figyelmébe.** Alsófehérmegye nagyságos alispánjának folyó évi 9831—94. számú rendeletével az 1894-ik évre eső phylloxera védekezési rovatla a városi tanácsunknak azonnali felhajtás végett beküldetett. Felhívtnak tehát az összes szőlőbirtokosok, hogy a reakój eső, amugy is kevés összeget képviselő rovatalt a városi adóhivatalnál befizetni el ne mulasszák; mert a késedelmezők ellen végrehajtás fog vezettni.

— **Uj eke,** Schuster Ferdinánd fehértemplomi kovácmester egy új ekére nyert szabadalmat, melynek előnye az, hogy nedves talajban és nyirkos időjárás mellett sem ragad reá semmi sár és így tisztítása nem vesz időt igénybe.

— **Tompa Mihály összes költeményeiből** Méhner Vilmos igazán szép kiadásban megjelent a 13—18 füzet válogatott gyönyörű képekkel. Melegen ajánljuk e díszes vállalatot, melyből egy füzet 40 kr.

— **A gyogyult elmebetegeket segélyező egyesület erdélyrészi fiókja** f. évi október hó 14-én d. u. 4 órakor tartja alakuló közgyűlését Nagy-Szebenben, az állami népiskolában, mely grülésre a tagokul jelentkezettek ezennel tisztelettel meghívtnak. Egyszermiud felkértnak azon tisztelt urak, kiknek gyűjtőivek küldettek, hogy azokat október hó 10-ig beküldjék szíveskedjenek. Konrád Jenő dr. a nagy-szebeni orsz. téboiyda igazgatója.

NYILT-TÉR. *)

Modern nagy-enyed-városi tisztviselő.

Tkts. Sass Albert, városi tisztviselő urnál történt szíves fogadtatásomra vagyok bátor felhívni a t. érdeklő közönség b. figyelmét és bírlatát, a mit sajnos szegyenkeze kell bevallanom, de velem történt mdg az eset.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Folyó év és hó 4-én délután három órakor aláírtam fent nevezett urnak egy rendeletét, melyben minden hűs-árusítással foglalkozó egyének elrendeli, hogy a vágatáshoz szükséges doktori szemlebarczát 10 óra előtt mindenki szerezzze be; nem tudom jogában áll-e egyes hivatalnoknak az, hogy saját kényelmére és az érdeklételek esetleges hátrányára a rendes hivatalos órákat korlátozza, vagy nincs; ezt mint ahhoz nemérfő iparos nem is állítom, felett véleményezzen a felette álló hatóság.

Nevezett napon, mert következő napra szükségem volt husra a tanulomat elküldtem két darab ily barczát váltani és visszajön lehagoltam, mert a tekintets ur azt mondotta, hogy: mégis aljas, szemtelen ember a te gazdád, hogy ilyenkor küld ide, pedig ez előtt félórával írta alá az ívet, melyben tudtára adtam, hogy csak délelőtt tíz óráig adok ilyeo barczát. Daczára, hogy sok dolgom volt, magam mentem el, hogy áru nélkül ne maradjak és kérttem, legyen szives ez egyszer álltson ki nekem két barczát, hogy hús nélkül ne maradjak, mert ez rám nézve felette káros volna, hivatkozván arra, hogy a délután aláírt rendelkezésének nem tehettem eleget, a mi délelőtt tíz óra előttig rendelkezik és így magamat barczákkal ellátni semmi szinalatt nem tehettem, erre felálva a tisztelt tisztviselő ur a lehető legnagyobb határozottsággal kinyilatkozta, hogy tovább ne szekirozzam, ha nem tetszik, ott az ajtó és elmehetek.

Az én szűkkörü fogalmammal azt hiszem a tizen kilencedik század végén elvárni lehet egy városi tisztviselő urtól azon kívül, hogy írni olvasni tud, hivatalához mért műveltséggel is bírjon.

Inczé István,
mészáros.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN
Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

Egész selyem, mintázott Foulardokat

(mintegy 450 különböző fajban), méterenkint 75 krtól 3 ft 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszőveteket 45 krtól 11 ft 65 krig — sima, kockás, esikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállit postabér és vámtmentesen a privátmegrendelők lakására HENNEBERG G. (es. kir. udv. szállító) s e l y e m g y á r a ZÜRICHBEN. Minták! postafordulóval küldetnek. Szíjzobca címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

3963—894. tkv.

Árverési hirdmény.

A nagy-enyedi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a nagy-enyedi kisegítő takarékpénztárnak Szabadi József és neje végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 300 ft tőke, ennek 1887 évi mártius hó 29 ik napjától járó 6% kamatai 24 ft 10 kr. és a még felmerülő költségeknek valamint jelenlegi 8 ft 65 kr. és a még felmerülő költségeknek kielegítése végett végrehajtást szenvedő Szabadi József és neje Vas Teréziaának a nagy-enyedi 820 sz. tjkben A + 1 rsz. ingatlanból 2/3 rész jutalékára, illetve tekintettel az 1887. LX. t. cz. 156 §-a egészére, valamint a nagy-enyedi 1104 sz. tjkben A + 1—5 rsz. a. ingatlanaira 8 ft 1434 ft, összesen 1442 ft megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1894. évi november hó 6-ik napján délelőtt 9 órakor a telekkönyvi hivatal irodájában fog megtartatni.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanot becsírának 10% -át készpénzben vagy ovaidekkes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jogerőre váltá után 3 egyenlő részletben 15. 30. 60 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a nagy-enyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utóbbi részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál és Nagy-Enyed város tanácsánál tekinthetők meg.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.
Nagy-Enyed, 1894 augusztus hó 3-án.

kir. bírói távollétében
Vinczenti,
kir. albíró.

255. szám

1894.

Árverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tordai kir. törvényszék 1884. évi 2978. számú végzése következtében dr. Popescu György ügyvéd által képviselt Buchwald Dezső javára, vizaknai kereskedő Schwartz Simon ellen 620 ft s jár. erejű foganasított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 563 ft 49 krra becsült bolti arczúkk, bolti berendezések különlő kövelelése és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

M-ly árverésnek a vizaknai kir. bíróság 2431—1894 számú végzése folytán 620 ft tőkekövelés, ennek 1894. évi július hó 20 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 70 ft 25 krrban bíróság mint megállapított költségek erejű vizaknai a lefoglalt tárgyak helyiségében leendő eszközésére 1894 évi október hó 17-ik és következő napjának délőtt 9 óráig határidőül kiüteték és ahhoz a venni szándékozók oly meggyezéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit igézőnek becsaron alul is elfognak adatai. Kelt Vizaknan 18 4 évi szeptember hó 30. napján.

Eichner Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdmény.

A nagy-enyedi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a kir. kincstárnak Ignát, helyesebben Grün-za Juon ellen egyidejűleg az utóajánlat folytán az újabb árverés a jelzáloghitelekkel szemben a végrehajtási árverési jog hatályával az o-tordosi 34. sz. tjkben A + 1—6. rsz. altt foglalt Ignát helyesen Grünza Simon tulajdonát képező ingatlanokra 392 ft 70 kr. megajánlott kikiáltási árban azon hozzáadással rendeltek el, hogy ezen utóajánlat a nagy-szebeni Albina hitelintézet utóajánlat tevőre még akkor is kötelező, hogha az árveréstől távol marad, valamint akkor is, ha ennél magasabb ígért tétetű nem fog. Az újabb árverés 1894. november hó 16-án délelőtti 10 órakor O Tordos községben nyilvánosan og megtartatni.

Az árverezni szándékozók végrehajtató és utóajánlattevő kivételével tartoznak a becsírának 10% készpénzben a kir. végrehajtó kezéhez, vagy ovaidekkes papírokban a kir. letéti-hivatalhoz letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogzáró emelkedése után esedékes 6% kamattal együtt a bánatpénznek az utóbbi részletbe betudása mellett 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt a nagyenyedi kir. adó, mint letéti hivatalnál szabályszerűen letéteményezni.

Az árverési feltételek, valamint a kir. járásbírósg tki iradjában s Oláh Tordos község előjárásánál hivatalos órákban megtekinthetők. Végre az árverési hirdetmény törvényszabta módon közzé tétetik.

A kir. járásbírósg, mint tkönyvi hatóság.
Nagy-Enyed, 1894. szeptember hó 15-én.

Csernátoni Vajda Péter,
járásbíró.

Figyelmesen olvasni és az előíratot megfigyelni.

Mindenki ismerkedjék meg a cholera veszélyben a cholera természetével és azon szerrel, mely a cholera-tól távol tartja; ebből azt a megnyugvást vonhatja ki, hogy van cholera ellen védelem és hogy egy bizonyos fokig minden egyes, észélyes magatartás által ezen betegségtől magát megóvhatja.

Mindenek felett ügyeljen az ember az előállható emésztési zavargásokra, székrekedésekre és különösen a hasmenésre. Az egészséges emésztést rendes életmóddal és mellőzésével a nehezen emészthető ételektől, óvakodjék a gyomor meghűléstől és egyáltalában minden belső meghűléstől óvakodni kell. Az egészséges emésztést a már ismert **Máriacelli gyomorcsépp** elősegíti, melyet Brady E. gyógyszerészetéből lehet kapni, mely erősítő hatást gyakorol a gyomorra. A Máriacelli gyomorcsépek az emésztési zavaroknál és rosszulnélnél évek óta legkedveltebb házi szerül szolgál és hirtelen rosszulnélnél az első segélyt nyújtja.

Kapható minden ismertebb gyógyszerárban, kis üvegekben, (és ezek Brady E. aláírással kell ellátva legyenek.) Használati utasítással ellátva egy-egy üveg 40 kr és 70 kr.

Sz. 429—894.

Alsófehérvármegye közg. erdészeti bizottságától.

k. e. b.

Pályázati hirdetmény.

Az Alsófehérvármegye területén szervezett kerületi erdőri állomások közül a Nagy-Enyed felvidéki lemondás folytán megürülve, ezen 200 frt fizetés és 80 frt utazási átalánnyal javadalmazott erdőri állás betöltésére pályázat hirdetik.

Felhívattak pályázni kívánók, hogy az erdőri szakvizsga letételét igazoló bizonyítvánnyal, ugy életkorukat, egészséges testalkatukat, eddigi alkalmazásuk és jelenlegi szolgálatukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat **folyó évi október hó végéig** hozzám nyújtsák be.

Az erdőri kerület terjedelme és szolgálati teendőkről felvilágosítást nyerhetnek a főszolgabírák, városi polgármesterek, a megyei főerdészknél és hivatalomban.

Nagy-Enyed, 1894. szeptember 26-án.

Csató János,
közg. erd. bizotts. elnöke.

2—2.

Sz. 4948—94.

közg.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Enyed városnál a pénztári ellenőri állomás lemondás folytán megüresedve, ezen állomást elnyerni óhajtok, felszerelt folyamodványukat **folyó hó 30-ig** alólirt tanácshoz nyújtsák be.

Ezen állomás 2000 frt óvadék letétele vagy biztosítása mellett jelenleg 500 frt évi fizetéssel van összekötve.

A városi tanácsból.

N-Enyed, 1894. október 3-án.

Kovács Gyula s. k.
polgármester.

2—2.

LE GRIFFON
Valódi Francia papír

Ugyeljenek a jegyre

ÖVAKODJANAK MINDEN ÚJANZÁSTOL.

a legjobb
A LEGKERESETTEBB

SZIVARKA PAPIR
az egészségnek leghasznosabb

(49—52.)

Alapított 1865. Sürögönczim: Dietrich Budapest.

DIETRICH és FIA

ezelőtt Dietrich és Gottschlig

cs. és kir. udvari szállítók,

tea, rum, cognac és palaczkőr nagykereskedők
BUDAPESTEN.

Központi iroda: IV. régi posta-utca 10. sz.

Fiók raktárak: **IV. váczi-utca 12. sz. „Peking városához”,**
a korona kávéházzal szemben.
IV. kigyó-tér 1. szám „A tea növényhez”,
VI. Andrassy-ut 33. „Moszkva városához.”
Andrassy-ut és nagymező-utca sarkán.

Átviteli pinczék és raktárak: X. Kőbánya, füzér-utca 30. sz.

Városi palaczkőrraktár: IV. aranykéz-utca 1. sz.

Közvetlen behozatal I-ső rendű **Jamaica rum, francia cognac** (C. Duvergey Taboureaux) és francia, még hollandi (Ervin Lucas Bois) **likörökből.** Kivalóan ajánljuk utóérhetetlen és 30 év óta közkedveltségnek örvendő **tea vegyítékeinket,** mint: **Mandarin vegyíték, császár vegyíték, moszkvai vegyíték, király vegyíték** és **udvari vegyíték** o. e. 3 fttól 12 fttig 1/2 kilónként.

JAMAICARUM

20, 35 és 1 1/10 liter tartalmazó palaczkokban 25 krtól o. e. 6 fttig.

BRASILIAI RUM

védjegyükkel ellátott palaczkokban, 1 1/10 ltr. frt 1.25 kr. 70 centiliter 68 kr.

COGNACOK

francia 70 centiliteres palaczkokban 1 frt 20 krtól 12 fttig. **Francia cognac saját czimkéinkkel és védjegyükkel,** czégünk különlegessége, 74 centiliteres palaczkokban, 4 fttől 18 fttig.

A legkisebb rendelmenyek is gyorsan és **legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek.** Ismételdők, szállodás és kávé urak részére külön kedvezmények. Levelező appal kívánt kimerítő árjegyzékeink azonnal ingyen és bérmentve elküldtnek.

Főraktár Nagy-Enyed és környéke részére

Bisztricsányi Lajos urnál

Árverési hirdetmény.

A nagy-nyedi kir. járásbírósg mint tkönyvi hatóság által közzé tétetik, hogy Pop Achimnak Nikulás Alexandru elleni végrehajtas ügyében végrehajtható kerelmére a végrehajthatási árverés 36 frt 55 kr. tőke, 4 frt 10 kr. végrehajtas már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 50 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajthatást szenvedő Nikulás Alexandrunak a benedeki I rész 653 sz. tjkvbe A + 1430 hrsz ingatlanaira 55 frt megállapított kikialtási árban elrendeltetik.

Az árverés 1894. évi október hó 31-ik napján délelőtti 10 órakor fog megtartatni.

Árverezni szándékozók végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letetni

Vevő köteles a vételért az árverés jogzáró váltá után után 3 egyenlő részletben 15 30 45 nap alatt minden egyes vételari részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamattal együtt a nagy-nyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál letétni.

A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámittatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál és Benedek község előjárásánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentirt tjkönyvben feljegyzetteti, végre az árverési hirdetmény törvényszabta módon közzé tétetni rendeltetett.

A kir. járásbírósg mint tkönyvi hatóság.

Nagy-Enyed, 1894. augusztus hó 3-án.

Kir. járásbíró távollétében

Vinczenti,
al-jbíró.

TUDÓSÍTÁS!

Tisztelettel óhajtom Nagy-Enyed és vidéke közönségének tudomására hozni, hogy folyó évben ujonnan épített és nagyobbitott

hentes és mészáros-üzletemben

mindennemü **füstölt és fris húst,** méltányos ár mellett és pontos mérettel szolgálók:

Egy klg. marhahús 36 kr. Egy klg. sertéshús 44 kr.
Egy klg. borjúhús 32 kr. Egy klg. juhhús 24 kr.

Továbbá egy kis elkülönített helyiséget a jelen igényeknek megfelelően rendeztem be, a hol minden időben étkezni lehet és kapható fris virsli kívül, melynek párja megfőzve tormával 4 kr és üzletből elvive 3 kr. Minden e szakmában előforduló hűsneműek és hogy a nagyérdemű közönséget a jóminőségről is biztosítsam, egy legjobban képzett szakembert Budapestről hozattam.

Az étkezésben jobb minőségű és tisztán kezelt 2 és 3 deczis palaczkokban dugaszolt borral és sörrel is szolgálók, mint eddig, ezutánra is remélve a nagyérdemű közönség kegyes pártfogását, melyet továbbra is kérve.

1—3

Kivaló tisztelettel

Incze István.

MAGYARORSZÁG.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos. **HOLLÓ LAJOS** dr., orsz. képviselő.

REGGEL az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival **az összes lapokat megelőzi.**

A Magyarországól a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdei tudósításokat stb. stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért és szembe száll **minden korrupcióval** és közeletünket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma **folytatosan fejlődve és megerősöve** áll a jövőben is a **közönség szolgálatára.**

1—3.

A „Magyarország“ előfizetési ára:

Szerkesztőség:	Egész évre	14 frt — kr.
VIII. ker.,	Félévre	7 „ — „
Fhg. Sándor-utca	Negyedévre	3 „ 50 „
2. sz.	Egy hónapra	1 „ 20 „

Kiadóhivatal:
IV. ker.,
Rostély-utca
2. sz.